

Ročník 1984

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 21

Vydána dne 26. října 1984

Cena Kčs 2,—

OBSAH:

103. Vyhláška Ministerstva zdravotnictva Slovenskej socialistickej republiky o opatreniach proti prenosným chorobám
104. Vyhláška Úradu pro normalizaci a měření o ověřování zbraní a kontrole střeliva pro civilní potřebu
105. Redakční sdělení o opravě tiskových chyb
- Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

103

VYHLÁŠKA

Ministerstva zdravotnictva Slovenskej socialistickej republiky

z 18. septembra 1984

o opatreniach proti prenosným chorobám

Ministerstvo zdravotnictva Slovenskej socialistickej republiky ustanovuje podľa § 70 ods. 1 zákona č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu:

PRVÝ DIEL VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

§ 1

(1) Základné opatrenia proti vzniku a šíreniu prenosných chorôb sa zabezpečujú vytváraním a ochranou zdravých podmienok a zdravého spôsobu

života a práce. Opatrenia na zabezpečenie týchto podmienok sú upravené osobitným predpisom.¹⁾

(2) V záujme účinnej ochrany proti prenosným chorobám sú organizácie i občania povinní vykonávať všetky opatrenia proti ich vzniku a šíreniu alebo sa podrobiť týmto opatreniam a podľa potreby sa zúčastniť na ich vykonávaní.

(3) Prenosnou chorobou podľa tejto vyhlášky sa rozumie každé ochorenie, ktoré môže byť prenesené na človeka.

¹⁾ Vyhláška Ministerstva zdravotnictva č. 45/1966 Zb. o vytváraní a ochrane zdravých životných podmienok.

§ 2

(1) Každý je povinný bez meškania oznámiť ošetrovateľmu lekárovi alebo orgánu hygienickej služby všetky okolnosti dôležité v záujme epidemiologického vyšetrovania; osoba chorá na prenosnú chorobu je povinná označiť lekárovi na jeho vyzvanie zdroj choroby a osoby, ktoré mohla sama nakaziť.

(2) Rodičia alebo iné osoby, ktoré majú v starostlivosti deti, sú povinné predložiť pri ich prijatí do predškolského zariadenia, do odborných liečebných ústavov alebo na zotavovacie akcie pre deti a dorast²⁾ a v iných prípadoch, ak tak určí podľa epidemiologickej situácie na návrh orgánu hygienickej služby príslušný národný výbor, písomné vyhlásenie o tom, že orgán hygienickej služby alebo ošetrovateľský lekár nenariadil dieťaťu, rodičom alebo iným osobám, ktoré s dieťaťom žijú v spoločnej domácnosti, karanténne opatrenie a že nevedia o tom, že v poslednom týždni alebo v čase určenom orgánmi hygienickej služby prišlo dieťa, rodič alebo iné osoby, ktoré s dieťaťom žijú v spoločnej domácnosti, do styku s osobami, ktoré ochoreli na prenosnú chorobu. Vzor písomného vyhlásenia je uvedený v prílohe tejto vyhlášky.

§ 3

(1) Opatrenia proti prenosným chorobám plánujú, organizujú, riadia, ukladajú a kontrolujú orgány hygienickej služby. Takéto opatrenia vykonávajú spravidla organizácie a zdravotnícke zariadenia. Zdravotnícke zariadenia môžu v prípadoch určených touto vyhláškou potrebné opatrenia aj samy uložiť.

(2) Pri vykonávaní opatrení proti chorobám prenosným zo zvierata na človeka spolupracujú zdravotnícki pracovníci s odbornými pracovníkmi veterinárnej služby.

DRUHÝ DIEL

OPATRENIA PROTI VZNIKU A ŠÍRENIU
PRENOSNÝCH CHOROB

Prvý oddiel

Preventívne opatrenia proti vzniku
a šíreniu prenosných chorôb

Očkovanie proti prenosným chorobám

§ 4

(1) Na predchádzanie vzniku a šíreniu prenosných chorôb sa vykonáva v prípadoch určených Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky — hlavným hygienikom Slovenskej

socialistickej republiky³⁾ podľa stavu odolnosti obyvateľstva proti prenosným chorobám:

- a) pravidelné očkovanie všetkých osôb, ktoré dosiahli určený vek,
- b) osobitné očkovanie osôb, ktoré sú pri svojej povinnej činnosti vystavené zvýšenému nebezpečenstvu nákazy,
- c) mimoriadne očkovanie všetkého obyvateľstva alebo určitej skupiny, ak to vyžaduje epidemiologická situácia,
- d) očkovanie osôb odchádzajúcich do cudziny a osôb prichádzajúcich z cudziny,
- e) očkovanie osôb pri úrazoch, poraneniach a nehojivých ranách,
- f) očkovanie osôb v ohnisku nákazy.

(2) Očkovania uvedené v odseku 1 sú povinné; povinnosť podrobiť sa očkovaniu zahŕňa aj povinnosť podrobiť sa v určenej lehote potrebným kontrolným vyšetreniam.

§ 5

(1) Očkovanie plánuje, organizuje, riadi a kontroluje hlavný hygienik Slovenskej socialistickej republiky (ďalej len „hlavný hygienik“) a podľa jeho smerníc a pokynov nižšie orgány hygienickej služby. Mimoriadne očkovanie môže so súhlasom hlavného hygienika určiť krajský hygienik.

(2) Očkovanie a potrebné vyšetrenia vykonávajú príslušné zdravotnícke zariadenia.

§ 6

U osôb, ktorých zdravie by sa očkovaním ohrozilo, odloží príslušné zdravotnícke zariadenie očkovanie až do toho času, keď sa bude môcť vykonať bez ujmy na ich zdraví.

§ 7

(1) Každé vykonané očkovanie sa zapisuje do zdravotného záznamu očkovanej osoby a do očkovacieho preukazu. Očkovací preukaz je povinný očkovaný (jeho zákonný zástupca) uschovávať a preukázať sa ním na vyzvanie lekára.

(2) Riaditelia predškolských zariadení sú pri prijatí dieťaťa do týchto zariadení povinní vyžiadať si očkovací preukaz a dať ho detskému lekárovi na vykonanie záznamu. Riaditelia škôl sú povinní vyžiadať si očkovací preukaz na začiatku školského roka, v ktorom dieťa začína plniť povinnú školskú dochádzku, a odovzdať ho na vykonanie záznamu lekárovi školskej zdravotnej služby.

(3) Očkovanie proti tetanu sa zapisuje aj do občianskeho preukazu.⁴⁾

²⁾ Úprava Ministerstva zdravotníctva SSR — hlavného hygienika SSR č. 4/1980 o hygienických požiadavkách na zotavovacie akcie pre deti a dorast (reg. v číastke 32/1980 Zb.).

³⁾ Úprava Ministerstva zdravotníctva SSR — hlavného hygienika SSR č. 18/1984 o očkovaní proti prenosným chorobám uverejnená vo Vestníku MZ SSR.

⁴⁾ § 5 ods. 2 písm. b) vyhlášky Federálneho ministerstva vnútra č. 135/1978 Zb., ktorou sa vydávajú podrobnejšie predpisy o občianskych preukazoch.

§ 8

Evidenčné podklady na očkovanie proti prenosným chorobám zabezpečujú príslušné zdravotnícke zariadenia predovšetkým z vlastných materiálov, z materiálov iných zdravotníckych zariadení a prípadne z materiálov škôl a závodov. Na riadne dopĺňanie evidencie môžu zdravotnícke zariadenia požiadať o poskytnutie údajov o mieste pobytu občanov útvar Zboru národnej bezpečnosti.

§ 9

(1) Vedúci organizácií, riaditelia škôl a iných zariadení sú povinní hlásiť príslušným lekárom každú osobu, ktorá sa má pred začatím svojej činnosti podľa pokynov orgánov hygienickej služby podrobiť osobitnému alebo mimoriadnemu očkovaniu, a na požiadanie im poslať zoznamy svojich pracovníkov (žiakov, poslucháčov, chovancov a pod.), ktorí majú byť očkovaní. Rovnakú povinnosť majú výbory spoločenských organizácií podieľajúcich sa na vykonávaní telesnej výchovy. Vedúci organizácií, riaditelia škôl a iných zariadení sú na požiadanie vedúceho lekára oddelenia tuberkulózy a respiračných chorôb nemocnice s poliklinikou II. a III. typu povinní poslať mu zoznamy svojich pracovníkov (žiakov, poslucháčov, chovancov a pod.), ktorých treba očkovať proti tuberkulóze.

(2) Vedúci organizácií, riaditelia škôl a iných zariadení sú povinní zabezpečiť účasť pracovníkov (žiakov, poslucháčov, chovancov a pod.) na očkovaní v určených lehotách a prípadne ich o očkovaní včas upovedomiť; ak je to potrebné, sú povinní poskytnúť na vykonanie očkovania aj vhodné miestnosti.

§ 10

Očkovanie vojakov v činnnej službe, občianskych pracovníkov vojenskej správy, príslušníkov Zboru národnej bezpečnosti a Zboru nápravnej výchovy Slovenskej socialistickej republiky a pracovníkov železničnej dopravy je upravené osobitnými predpismi, ktoré určujú aj spôsob prevodu záznamov o očkovaní týchto osôb pri ich prevzatí do starostlivosti zdravotníckeho zariadenia v pôsobnosti Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky.

Opatrenia proti prenosným chorobám u osôb vykonávajúcich epidemiologicky závažné činnosti a v iných závažných prípadoch

§ 11

(1) Osoby, ktoré majú natrvalo alebo krátkodobe pracovať v potravinárstve, v úpravovníach vôd, pri obsluhu vodovodných zariadení, pri výrobe liečiv, kozmetických výrobkov, kožných čistiacich prostriedkov a potrieb osobnej hygieny, pri starostlivosti o deti v predškolských zariadeniach, v mimoškolských výchovných zariadeniach alebo pri zotavovacích akciách, v ubytovacích zariadeniach, v prevádzkárňach holičstva a kaderníctva, starost-

livosti o pleť, v manikúre, pedikúre a očistných kúpeľoch (ďalej len „pracovníci“) sú povinné:

- a) podrobiť sa preventívnej lekárskej prehliadke pred nastúpením do práce (ďalej len „vstupná lekárska prehliadka“),
- b) osvojiť si základné znalosti z hygienického minima a pracovať podľa nich,
- c) podrobiť sa bez meškania mimoriadnym lekárskeym vyšetreniam,
 1. ak sú postihnuté hnačkovým, hnisavým alebo horúčkovým ochorením alebo prenosnou chorobou alebo ak sú podozrivé z ochorenia na prenosnú chorobu,
 2. ak sa na pracovisku alebo v domácnosti, prípadne v mieste pobytu vyskytuje hnačkové ochorenie,
- d) podrobiť sa mimoriadnym lekárskeym vyšetreniam aj v iných prípadoch, ak to určí orgán hygienickej služby alebo ošetrojúci lekár.

(2) Vstupnej lekárskej prehliadke sú povinní podrobiť sa aj žiaci, ktorí sa pripravujú na povolanie v zamestnaniach uvedených v odseku 1.

(3) V pochybnostiach, či ide o zamestnania uvedené v odseku 1, rozhodne orgán hygienickej služby.

§ 12

Orgány hygienickej služby môžu nariadiť preventívne lekárske prehliadky a mikrobiologické, biochemické či iné vyšetrenia potrebné na zistenie zdravotného stavu aj iných osôb než pracovníkov, najmä osôb hromadne ubytovaných a osôb, ktoré sa majú hromadne prepravovať.

§ 13

(1) Lekárske prehliadky plánujú, organizujú a vykonávajú zariadenia liečebno-preventívnej starostlivosti. Vykonávanie týchto prehliadok kontrolujú orgány hygienickej služby.

(2) Pri lekárskeych prehliadkach sa vykoná podrobné klinické a anamnestické vyšetrenie, najmä aj s ohľadom na tuberkulózu.

(3) Pri každej lekárskej prehliadke a ošetrení je pracovník povinný upozorniť ošetrojúceho lekára na druh, povahu, prípadne spôsob svojej práce.

§ 14

(1) Pracovníci sú povinní mať zdravotný preukaz (ďalej len „preukaz“). Preukaz vydáva územný obvodný alebo závodný obvodný lekár, prípadne dorastový lekár podľa miesta trvalého pobytu pracovníka alebo podľa miesta pracoviska. Ak ide len o krátkodobú (prechodnú) činnosť, vydá sa preukaz s platnosťou na určitý čas. Pri vydaní preukazu poučí tento lekár pracovníka o jeho povinnostiach podľa § 11.

(2) Preukazy pracovníkov sa ukládajú u vedúceho prevádzkárne (zariadenia), ktorý vedie súpis

pracovníkov. Pri výkone práce mimo prevádzkárne (zariadenia) je pracovník povinný mať preukaz pri sebe.

(3) Orgány hygienickej služby overujú u pracovníkov znalosti hygienického minima.⁵⁾ O overení týchto znalostí vykonávajú záznam do preukazu. Orgán hygienickej služby je oprávnený preukaz zadržať, ak zistí pri kontrole hygieny prevádzky u týchto pracovníkov nedostatky v dodržiavaní hygienického minima. Preukaz sa pracovníkovi vráti po úspešne vykonanej skúške pred komisiou určenou orgánom hygienickej služby. Znalosti hygienického minima sa neoverujú u pracovníkov, ktorým bol vydaný preukaz na určitý čas, s výnimkou prípadov určených hlavným hygienikom, ak to vyžaduje epidemiologická situácia.

§ 15

Organizácia je povinná:

- a) zabezpečiť, aby práce v zamestnaniach uvedených v § 11 vykonávali iba pracovníci, ktorí majú preukaz,
- b) zabezpečiť vedenie súpisu pracovníkov, ktorí sú zamestnaní v odboroch uvedených v § 11, s dátumom lekárskeho prehliadok a s vyznačením, či išlo o prehliadky vstupné alebo mimoriadne,
- c) organizovať školenie na rozšírenie znalostí hygienického minima po dohode s orgánmi hygienickej, prípadne veterinárnej služby a zabezpečiť na ňom účasť príslušných pracovníkov.

Opatrenia proti šíreniu prenosných chorôb osobami, ktoré vylučujú choroboplodné zárodky

§ 16

(1) Osoby vylučujúce choroboplodné zárodky brušného týfu a paratyfu (ďalej len „choroboplodné zárodky“) musia najmä:

- a) podrobiť sa stálemu lekárskeho dohľadu a potrebnému mikrobiologickému vyšetrovaniu, ako aj liečeniu a dostaviť sa za tým účelom do príslušného zdravotníckeho zariadenia,
- b) zachovávať hygienické zásady podľa pokynov orgánu hygienickej služby alebo obvodného lekára,
- c) podrobiť sa karanténym opatreniam v prípadoch, v ktorých je im to nariadené, v záujme ochrany zdravia iných osôb (§ 25 ods. 1),
- d) podľa pokynov orgánu hygienickej služby vykonávať priebežnú ohniskovú dezinfekciu,
- e) vopred hlásiť každú zmenu pracoviska a miesta pobytu (aj prechodného) orgánu hygienickej služby príslušnému podľa doterajšieho bydliska; ak ide o zmenu trvalého rázu, musia ju hlásiť najmenej 14 dní vopred,

f) oznámiť pri prijatí do ústavnej starostlivosti vrátane kúpeľnej, že vylučujú choroboplodné zárodky,

g) nesmú vykonávať činnosť, pri ktorej by ohrozovali zdravie ostatných spolupracovníkov alebo osôb zverených do ich starostlivosti alebo pri ktorej prichádzajú do styku s požívatinami, liečivami alebo by inak ohrozovali zdravie osôb, ak im to zakáže orgán hygienickej služby.⁶⁾

(2) Orgán hygienickej služby môže nariadiť opatrenia podľa odseku 1 aj osobám, ktoré vylučujú iné choroboplodné zárodky, ak to epidemiologická situácia vyžaduje.

§ 17

(1) Orgány hygienickej služby a obvodní lekári vedú v evidencii rekonvalescentov po brušnom týfu a po paratyfoch (ďalej len „rekonvalescenti“) a osoby vylučujúce zárodky týchto chorôb (ďalej len „bacilonosiči“) a vykonávajú nad nimi lekársky dohľad.

(2) Orgán hygienickej služby priebežne eviduje a kontroluje prechodné zmeny pobytu osôb vylučujúcich choroboplodné zárodky a hlási ich orgánu hygienickej služby miesta prechodného pobytu. Na nástup do zariadenia sociálnej starostlivosti, rekreačného alebo podobného zariadenia je potrebný súhlas orgánov hygienickej služby miesta bydliska i pobytu, ako aj vedúceho tohto zariadenia.

§ 18

Ak sú rekonvalescenti podozriví, že by mohli vylučovať choroboplodné zárodky, sú na základe rozhodnutia orgánu hygienickej služby povinní podrobiť sa podľa povahy svojej choroby opatreniam uvedeným v § 16.

§ 19

Rekonvalescenti sú povinní podrobiť sa pred prepustením z ústavného liečenia predpísaným záverečným bakteriologickým vyšetreniam. Rekonvalescenti, u ktorých boli všetky tieto vyšetrenia negatívne (ďalej len „rekonvalescenti s negatívnym nálezom“), môžu byť prepustení z ústavného liečenia. Rekonvalescenti, u ktorých bolo niektoré zo záverečných vyšetrení pozitívne (ďalej len „rekonvalescenti s pozitívnym nálezom“), môžu byť prepustení z ústavného liečenia len so súhlasom orgánu hygienickej služby.

§ 20

(1) Rekonvalescenti s negatívnym nálezom smú nastúpiť do práce alebo do kolektívu po prepustení z ústavného liečenia, len čo to dovoľí ich celkový zdravotný stav; činnosť podľa § 11 smú však vykonávať až po dvoch mesiacoch po prepus-

⁵⁾ § 135 ods. 2 písm. c) Zákonníka práce.

⁶⁾ § 37 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce.

tení z ústavní starostlivosti, ak predpísané vyšetrenia boli v tomto čase negatívne.⁶⁾

(2) O nástupe do práce alebo do kolektívu u rekonvalescentov s pozitívnym nálezom rozhodne z hľadiska epidemiologického orgán hygienickej služby. Títo rekonvalescenti, ako aj bacilonosiči, nesmú byť ani v prípade, že neskoršie vyšetrenia sú u nich negatívne, zamestnaní podľa § 11, pokiaľ orgán hygienickej služby nepovolí podľa povahy určitého pracoviska výnimku, ani nesmú byť začleňovaní do hromadných akcií, pri ktorých je zvýšené riziko nákazy. Ak je zvýšené riziko nákazy, môže orgán hygienickej služby zakázať týmto osobám aj výkon iného povolania.⁶⁾

§ 21

Osoby pracujúce na spoločnom pracovisku alebo žijúce v spoločnej domácnosti s rekonvalescentmi s pozitívnym nálezom alebo s bacilonosičmi sú povinné podrobiť sa dohľadu orgánu hygienickej služby a obvodných lekárov; obvodní lekári vykonávajú opatrenia proti šíreniu prenosných chorôb ešte pred návratom rekonvalescentov (bacilonosičov) z ústavní starostlivosti. Tieto osoby nesmú bez súhlasu orgánu hygienickej služby pracovať v zamestnaní uvedenom v § 11.⁶⁾

Ochranná dezinfekcia, dezinfekcia a deratizácia

§ 22

(1) Na zamedzenie vzniku prenosných chorôb a ich hromadného výskytu je každý povinný vykonávať preventívne opatrenia na ničenie choroboplodných zárodkov (ochrannú dezinfekciu), opatrenia na ničenie epidemiologicky závažných alebo obťažných členovcov (ochrannú dezinfekciu) a opatrenia na ničenie epidemiologicky významných alebo škodlivých myšovitých hlodavcov alebo iných zvierat (ochrannú deratizáciu). V prípadoch určených orgánom hygienickej služby treba túto činnosť vykonávať sústavne.⁷⁾

(2) Orgány hygienickej služby môžu nariadiť povinné ničenie škodlivých živočíchov, ak nepriaznivo ovplyvňujú epidemiologickú situáciu alebo spôsobujú vážne hygienické závary alebo ak hrozí ich rozšírenie.

§ 23

(1) Ochrannú dezinfekciu, dezinfekciu a deratizáciu, ktoré sú súčasťou pravidelných pracovných (technologických) postupov alebo ktoré majú povahu čistenia s použitím dezinfekčných, dezinfekčných alebo deratizačných prostriedkov, vykonávajú jednotlivé osoby a organizácie vlastnými silami. Ostatnú ochrannú dezinfekciu, dezinfekciu a deratizáciu vykonávajú za odplatu organizácie miest-

neho hospodárstva, prípadne iné socialistické organizácie osobitne na to určené príslušným ústredným orgánom po dohode s hlavným hygienikom. Na poverenie konkrétnej organizácie je potrebný záväzný posudok príslušného orgánu hygienickej služby.

(2) Odborné orgány príslušných rezortov podľa zásad schválených hlavným hygienikom metodicky vedú a kontrolujú činnosť rezortných zložiek určených na výkon ochrannej dezinfekcie, dezinfekcie a deratizácie.

§ 24

Organizácie vykonávajúce ochrannú dezinfekciu, dezinfekciu a deratizáciu sú povinné:

- a) vykonávať ochrannú dezinfekciu, dezinfekciu a deratizáciu výlučne pracovníkmi spôsobilými na túto činnosť,⁸⁾
- b) pracovať vo vzájomnej koordinácii podľa platných technologických a pracovných postupov schválených orgánmi hygienickej služby.

Druhý oddiel

Opatrenia pri vzniku prenosných chorôb

Protiepidemické opatrenia v ohnisku nákazy, lekárske vyšetrenie a liečenie chorých

§ 25

(1) Osoba, ktorá ochorela alebo javí príznaky ochorenia na prenosnú chorobu (ďalej len „podozrivý z ochorenia“), a osoba, ktorá prišla priamo alebo nepriamo do styku so zdrojom prenosnej choroby a u ktorej sa však neprejavujú príznaky ochorenia (ďalej len „podozrivý z nákazy“), je povinná podrobiť sa v určených termínoch opatreniam, ktoré nariadi ošetrojúci lekár, prípadne orgán hygienickej služby, najmä lekárskemu vyšetreniu, potrebným skúškam a liečeniu, ako aj izolácii alebo karanténny opatreniam.

(2) K osobe, ktorá ochorela na prenosnú chorobu alebo ktorá je podozrivá z ochorenia na ňu, musí byť podľa jej zdravotného stavu bez meškania privolaný lekár alebo sa jej musí inak obstaráť lekárska pomoc. Túto povinnosť má ten, kto sa o takejto skutočnosti dozvedel, najmä:

- a) člen domácnosti alebo spolubývajúci chorého, prípadne iná osoba, ktorá ošetruje chorého,
- b) riaditeľ školy, iného školského zariadenia alebo vedúci skupiny osôb spoločne ubytovaných alebo cestujúcich pri ochorení osoby zverenej do jeho starostlivosti alebo zdržiavajúcej sa v kolektíve; túto povinnosť má aj osoba zodpovedná za vedenie závodu alebo zariadenia hromadného ubytovania pri ochorení osoby tam pracujúcej alebo tam ubytovanej,

⁷⁾ § 75 zákona č. 20/1968 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu.

⁸⁾ Vládne nariadenie č. 56/1967 Zb. o jedoch a iných látkach škodlivých zdraviu.

Vyhláska ministerstva zdravotníctva a spravodlivosti č. 57/1967 Zb., ktorou sa vykonáva vládne nariadenie o jedoch a iných látkach škodlivých zdraviu.

- e) správca alebo vlastník domu, prípadne zástupca domovej správy (domový dôverník).

§ 26

(1) U osôb chorých na prenosnú chorobu z človeka na človeka a u osôb podozrivých z takéhto ochorenia ošetrujúci lekár, prípadne orgán hygienickej služby z epidemiologických dôvodov nariadi ich okamžitú izoláciu. Orgán hygienickej služby môže od izolácie upustiť, ak nehrozí nebezpečenstvo ďalšieho šírenia nákazy.

(2) Izolácia sa vykonáva spravidla na infekčných oddeleniach nemocníc, ale aj na expectačných izbách neinfekčných oddelení nemocníc, liečebných ústavov, ústavov sociálnej starostlivosti a iných zariadení, ako sú ozdravovne, zariadenia zotavovacej akcie a pod., ktoré sú povinné zriaďovať tieto expectačné izby pre potreby izolácie (ústavná izolácia). Izolácia sa vykonáva aj v domácnosti chorého alebo podozrivého z ochorenia (domácia izolácia). Spôsob izolácie určí ošetrujúci lekár, prípadne orgán hygienickej služby.

(3) Izolácia chorých na tuberkulózu, ktorí vylučujú pôvodcu nákazy, vykonáva sa spravidla na vyčlenených úsekoch oddelenia tuberkulózy a respiračných chorôb nemocnice s poliklinikou a liečební pre tieto choroby.

(4) Izolácia chorých na pohlavné choroby, ktorí vylučujú pôvodcu nákazy, vykonáva sa spravidla na vyčlenených úsekoch kožných alebo venerologických oddelení nemocníc s poliklinikou.

§ 27

(1) Počas domácej izolácie je chorý (podozrivý z ochorenia) pod sústavným dohľadom lekára a je povinný umožniť lekárovi a ním poverenému zdravotníckemu pracovníkovi prístup do svojej domácnosti.

(2) Ak sa nedodržiavajú zásady domácej izolácie, môže ošetrujúci lekár, prípadne orgán hygienickej služby dodatočne nariadiť ústavnú izoláciu.

§ 28

(1) Počas domácej izolácie, po odvoze pacienta do ústavnej izolácie a počas trvania ohniska nákazy musí sa vykonávať ohnisková dezinfekcia podľa pokynov ošetrujúceho lekára prostriedkami, ktoré tento lekár predpíše, alebo podľa pokynov pracovníkov hygienickej služby prostriedkami, ktoré tieto pracovníci v ohnisku nákazy odovzdajú. Ohniskovú dezinfekciu v domácnosti vykonávajú rodinní príslušníci chorého alebo podozrivého z ochorenia, ktorí boli riadne poučení o spôsobe ochrany pred prenosnou chorobou a o vykonávaní dezinfekcie, vo výnimočných prípadoch pracovníci

hygienickej služby. Ohniskovú dezinfekciu v kolektívnych zariadeniach vykonávajú určení pracovníci týchto zariadení, ktorí boli riadne poučení o ochrane proti prenosným chorobám a o vykonávaní dezinfekcie.

(2) Ohniskovú dezinfekciu v zdravotníckych zariadeniach vykonávajú tieto zariadenia vlastnými pracovníkmi a prostriedkami.

(3) Ohniskovú dezinfekciu, prípadne dezinfekciu treba vykonávať v dopravnom prostriedku, v ktorom bol prepravovaný chorý na prenosnú chorobu alebo podozrivý z ochorenia, ihneď po prevoze.

§ 29

(1) V záujme účinných opatrení proti šíreniu prenosných chorôb z človeka na človeka môže orgán hygienickej služby

- a) nariadiť ochranné očkovanie osôb v ohnisku nákazy, podanie imunoglobulínu alebo iných imunobiologických preparátov alebo chemoprophylaktík osobám podozrivým z nákazy,
- b) zakázať alebo obmedziť prevádzku v určitých miestnostiach, budovách a zariadeniach alebo prepravu určitými dopravnými prostriedkami na čas potrebný na vykonávanie dezinfekcie, dezinfekcie alebo deratizácie,
- c) podrobiť po určitý čas karanténym opatreniam osoby podozrivé z nákazy.

(2) Karanténym opatreniami sú karanténa, zvýšený zdravotnícky dozor alebo lekársky dohľad. Karanténne opatrenia nariaďuje aj ošetrujúci lekár, ktorý sa pritom spravuje pokynmi orgánu hygienickej služby; čas trvania karanténnych opatrení určuje vždy orgán hygienickej služby.

(3) Karanténa spočíva v tom, že osoby podozrivé z nákazy sa izolujú a lekár ich vyšetruje a pozoruje. Vykonáva sa v bytoch, ústavoch, v zariadeniach a na všetkých iných miestach, kde je to potrebné v záujme ochrany proti prenosným chorobám, prípadne v zariadeniach, ktoré sú na tento účel osobitne zriadené alebo určené plánom opatrení v prípade výskytu moru, cholery a žltej zimnice.⁹⁾

(4) Ak sú na to dôvody, osoby podozrivé z nákazy sa podrobia zvýšenému zdravotníckemu dozoru, ktorý spočíva v zákaze určitých činností, pri ktorých by sa mohla prenosná choroba šíriť, prípadne v úprave pracovných podmienok na ich pracovisku; tieto osoby sú súčasne pod lekárskeho dohľadom.

(5) Podľa okolností sa osoby podozrivé z nákazy podrobia lekárskeho dohľadu, ktorý spočíva v tom, že ich na všetkých miestach ich pobytu vy-

⁹⁾ Medzinárodný zdravotnícky poriadok prijatý na 22. Svetovom zdravotníckom zhromaždení v Bostone v roku 1969.

Vyhláska ministra zahraničných vecí č. 189/1948 Zb. o zriadení a Ústave Svetovej zdravotníckej organizácie a o Protokole o Medzinárodnom úrade zdravotníctva, prijatých dňa 22. 7. 1948 na Medzinárodnej zdravotníckej konferencii v New Yorku.

šetruje a pozoruje lekár; z toho dôvodu sú tieto osoby povinné hlásiť sa v určených termínoch u príslušných obvodných lekárov, u lekára školskej zdravotnej služby alebo u dorastového lekára, prípadne u telovýchovného lekára a podrobiť sa opatreniam podľa § 25 ods. 1.

§ 30

(1) Cestujúci z cudziny, u ktorých sa prejavujú príznaky ochorenia na prenosnú chorobu, sú povinní podrobiť sa na vyzvanie ošetrojúceho lekára lekárske prehlídkam a izolácii, a ak je to potrebné, aj nevyhnutnému odberu materiálu na laboratórne vyšetrenie.

(2) Cestujúcich, ktorí prichádzajú z miesta (oblasti, dopravného prostriedku), kde sa vyskytol mor, cholera a žltá zimnica, a nemôžu sa preukázať platným medzinárodným osvedčením o očkovaní proti tejto chorobe, vyzve zdravotnícka služba v pohraničných priechodoch, prípadne iný pohraničný orgán na to poverený, aby sa dali očkovať. Po očkovaní počas inkubačnej doby sú podrobení karanténym opatreniam. Ak očkovanie odmietnu, podľa epidemiologickej situácie zakáže sa im vstup, alebo na dobu inkubácie sa nariaďa karanténne opatrenia.

(3) Pri výskyte moru, cholery a žltej zimnice medzi cestujúcimi rozhodne orgán hygienickej služby o karanténnych opatreniach osôb, ktoré s chorým prišli do styku.

§ 31

Na prehlbenie boja proti prenosným chorobám môžu orgány hygienickej služby

- a) nariadiť dezinfekciu a asanáciu vôd, pôdy a iných miest a predmetov, podozrivých z kontaminácie pôvodcom nákaz, obmedziť, prípadne zakázať používanie studní, prameňov, povrchových vôd a iných vodných zdrojov podozrivých z kontaminácie pôvodcom nákaz a oznámiť to príslušnému vodo hospodárskemu orgánu,¹⁰⁾
- b) zakázať alebo obmedziť výrobu, predaj a podávanie niektorých druhov požívatín a predmetov bežného používania a odobrať potrebné vzorky na vyšetrenie.

§ 32

Orgán hygienickej služby môže osobám chorým na prenosnú chorobu z človeka na človeka, osobám podozrivým z tohto ochorenia a osobám podozrivým z nákazy⁶⁾ zakázať na prechodný čas výkon určitého povolania alebo činnosť, pri ktorej by sa mohla šíriť prenosná choroba. Osobám trpiacim na chronicky prebiehajúce ochorenia môže, ak je to potrebné, zakázať výkon takého povolania alebo činnosť aj natrvalo.¹¹⁾

¹⁰⁾ § 16 zákona č. 138/1973 Zb. o vodách (vodný zákon).

¹¹⁾ § 37 ods. 1 písm. a) a § 46 ods. 1 písm. d) Zákonníka práce.

¹²⁾ § 189, 190 a 226 Trestného zákona.

Hlásenie a evidencia prenosných chorôb

§ 33

(1) Lekár, ktorý zistil ochorenie, podozrenie z ochorenia na prenosnú chorobu, prípadne úmrtie na túto chorobu, je povinný to hlásiť orgánu hygienickej služby a príslušnému obvodnému lekárovi. O týchto skutočnostiach je povinný viesť evidenciu. Takú istú povinnosť má lekár, ak zistí nosičstvo vybraných nákaz. Ak ide o dieťa navštevujúce predškolské zariadenie, upovedomí ošetrojúci lekár aj riaditeľa tohto zariadenia.

(2) Iný zdravotnícky pracovník, ktorý sa dozvie o skutočnosti uvedenej v odseku 1, je povinný to oznámiť príslušnému lekárovi.

§ 34

(1) Veterinárny lekár je povinný hlásiť orgánu hygienickej služby prostredníctvom príslušného orgánu veterinárnej starostlivosti každé ochorenie alebo podozrenie z ochorenia zvierat na chorobu prenosnú na človeka, na ktorú sa vzťahuje povinnosť hlásenia, a uhynutie zvierat na takéto ochorenie.

(2) Okresný hygienik bez meškania upovedomí príslušný orgán veterinárnej starostlivosti a krajského hygienika o každom ochorení alebo podozrení z ochorenia človeka na besnotu, slezinú sneh a soplavku, prípadne na iné choroby prenosné zo zvierat na človeka, ktoré určí hlavný hygienik po dohode s Ministerstvom poľnohospodárstva a výživy Slovenskej socialistickej republiky.

§ 35

Federálne ministerstvo zahraničných vecí hlási hlavnému hygienikovi výskyt ochorenia nášho občana v zahraničí na mor, cholera a žltú zimnicu alebo na inú závažnú prenosnú chorobu.

§ 36

Orgán hygienickej služby alebo ošetrojúci lekár bez meškania je povinný urobiť hlásenie prokurátorovi alebo orgánu Zboru národnej bezpečnosti, ak sa osoby, u ktorých sa zistilo ochorenie na prenosnú chorobu podľa osobitných predpisov¹²⁾ alebo je u nich podozrenie z takéhoto ochorenia alebo nákazy, odmietajú podrobiť lekárskemu vyšetreniu, potrebným skúškam, liečeniu a izolácii (§ 25 ods. 1) alebo ak zistí inú skutočnosť zakladajúcu podozrenie zo spáchania niektorého z trestných činov šírenia nákazlivej choroby alebo ohrozenia pohlavnou chorobou.¹²⁾

§ 37

Epidemiologické vyšetřovanie v súvislosti s výskytom prenosných chorôb

(1) Pracovníci zdravotníckych zariadení vykonávajú potrebné vyšetřovania v súvislosti s výskytom prenosných chorôb (ďalej len „epidemiologické vyšetřovanie“) v úzkej spolupráci s národnými výbormi, vedením podnikov, závodov a organizácií, s orgánmi Revolučného odborového hnutia, s Československým červeným krížom a s inými spoločenskými organizáciami, a ak ide o chorobu prenosnú zo zvierat na človeka, vždy aj s odbornými spôsobilými pracovníkmi veterinárnych zariadení.

(2) Epidemiologické vyšetřovania sa vykonávajú na všetkých miestach, kde možno v súvislosti s ochorením zistiť okolnosti dôležité na zistenie ohniska nákazy a na posúdenie príčin a ciest šírenia chorôb a kde treba vykonať potrebné epidemiologické opatrenia.

Tretí oddiel**Zaobchádzanie s materiálom obsahujúcim choroboplodné zárodky**

§ 38

(1) Laboratórne vyšetřovanie a skúmanie materiálu, ktorý obsahuje choroboplodné zárodky alebo pri ktorom je podozrenie, že takéto zárodky obsahuje (ďalej len „materiál obsahujúci choroboplodné zárodky“), možno vykonávať len v zdravotníckych a veterinárnych zariadeniach, ako aj vo výskumných ústavoch, učilištiach a závodoch, v ktorých takéto vyšetřovanie a skúmanie súvisí s ich činnosťou, vrátane mikrobiologickej kontroly potravinárskych a iných výrobkov.

(2) Odoberať materiál, ktorý obsahuje choroboplodné zárodky od osôb chorých, podozrivých z ochorenia alebo z nákazy, alebo zomretých na prenosnú chorobu, ako aj od zvierat chorých na chorobu prenosnú na človeka alebo od zvierat podozrivých alebo uhynutých na takú chorobu a laboratórne vyšetřovať a skúmať takýto materiál môže len lekár, veterinárny lekár alebo iné osoby, ktoré majú na to osobitnú spôsobilosť a ktoré určí vedúci zariadenia, ústavu, učilišťa alebo závodu.

(3) Pri zaobchádzaní s materiálom obsahujúcim choroboplodné zárodky, najmä pri jeho zasielaní, musia sa urobiť také opatrenia, aby nemohlo byť ohrozené okolie.

Štvrtý oddiel**Ochrana štátnych hraníc pred zavlečením prenosných chorôb zo zahraničia**

§ 39

Ochranné opatrenia pred zavlečením prenosných chorôb zo zahraničia sa vykonávajú na určených hraničných priechodoch cestných, železničných, riečnych a leteckých. Ak z výnimočných dô-

vodov osoby oprávnené prekračujú hranice na iných miestach, určí pohraničný orgán v spolupráci s príslušným krajským hygienikom miesto, kde sa ochranné opatrenia vykonávajú.

§ 40

(1) Karanténa a izolácia sa vykonávajú v zdravotníckych zariadeniach, prípadne v iných zariadeniach určených orgánmi hygienickej služby.

(2) Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky určí v prípade potreby po prerokovaní so zúčastnenými ústrednými orgánmi vecné vybavenie pohraničných priechodov na ochranu štátnych hraníc pred zavlečením prenosných chorôb zo zahraničia.

§ 41

(1) Pri medzinárodnej doprave osôb, zvierat a vecí vyžadujú sa doklady v súlade s medzinárodnými dohodami.⁹⁾

(2) Tovar [s výnimkou zvierat], ktorý sa prepravuje cez československé štátne územie, sa nepodrobuje ochranným opatreniam, ak sa neprekladá a je riadne zabalený v pôvodnom obale.

(3) Ustanovenie odseku 2 sa primerane vzťahuje aj na obaly, v ktorých je tovar zabalený.

§ 42

(1) Ochranné opatrenia, ak ich vykonávanie nevyplýva priamo z predchádzajúcich ustanovení, nariaďuje hlavný hygienik alebo ním splnomocnené orgány hygienickej služby. Ochranné opatrenia na železničných pohraničných priechodoch sa vykonávajú v spolupráci s hygienickou službou železníc.

(2) Popri osobitných povinnostiach uložených podľa predchádzajúcich ustanovení majú všetky orgány a organizácie, ako aj jednotliví občania povinnosť urobiť podľa pokynov orgánov hygienickej služby všetky opatrenia potrebné na hygienickú a protiepidemickú ochranu štátnych hraníc a dodržiavať ich vykonávanie v rámci svojej pôsobnosti alebo pri svojej činnosti.

(3) Pre dovoz a prepravu zvierat, potravín a surovín živočíšneho pôvodu, pre veterinárne zdravotné prehliadky a pre karanténu zvierat platia osobitné predpisy.

TRETÍ DIEĽ**NÁKLADY, NÁHRADA ŠKODY A PRÍSPEVKY PRI OPATRENIACH PROTI PRENOSNÝM CHOROBÁM**

§ 43

(1) Štát znáša náklady:

a) na diagnostické vyšetřovania potrebné na opatrenia proti vzniku a šíreniu prenosných chorôb, ako aj na všetky potrebné skúšky pred očkovaním, vrátane nákladov na cestu

vyšetrovanej osoby do zariadenia, kde sa vyšetrowanie vykonáva, a späť,

- b) na ochranné očkovanie proti prenosným chorobám,
- c) na izoláciu osôb chorých na prenosné choroby a podozrivých z ochorenia, vykonávanú v príslušnom zdravotníckom zariadení, vrátane nákladov na ich prepravu do tohto zariadenia a späť,
- d) na nariadenú karanténu osôb podozrivých z nákazy, vrátane prepravy do karanténneho zariadenia a späť, ak sa vykonáva v zdravotníckom zariadení; ak sa vykonáva mimo zdravotníckeho zariadenia, môže štát znášať len vyššie náklady, ktoré preukázateľne vznikli v súvislosti s jej vykonávaním,
- e) na prostriedky na ohniskovú dezinfekciu, ktoré predpíše lekár alebo poskytne hygienická služba,
- f) na ničenie škodlivých živočíchov v ohniskách nákaz, ktoré môžu prenášať choroboplodné zárodky, ak to bolo nariadené ako súčasť likvidácie alebo tlmenia ohniska nákazy.

(2) Štát znáša aj náklady na epidemiologické vyšetrovanie alebo skúmanie.

(3) Náklady na liečenie prenosných chorôb sa vrátane cestovných nákladov uhrádzajú podľa predpisov o poskytovaní liečebno-preventívnej starostlivosti.¹³⁾

§ 44

V osobitných prípadoch môže štát znášať určité náklady na ničenie živočíchov, ktoré prenášajú choroboplodné zárodky, alebo na hromadné ničenie a prevenciu ďalšieho šírenia obľahného hmyzu, ak jeho výskyt nezavinil majiteľ alebo užívateľ objektu.

§ 45

(1) V prípadoch, ktoré nie sú uvedené v § 43 a 44, znáša náklady na protiepidemické opatrenia ten, ktorého osoby alebo veci sa opatrenie týka. Aj náhradu nákladov na epidemiologické vyšetrovanie alebo skúmanie, ktoré inak znáša štát (§ 43 ods. 2), môže orgán hygienickej služby uložiť úplne alebo sčasti tomu, ktorého osoby alebo veci sa vyšetrovanie alebo skúmanie týka, ak sa týmto vyšetrovaním alebo skúmaním zistili epidemiologické nedostatky. Náhrada nákladov sa uloží najmä vtedy, ak boli nedostatky zavinené alebo ak bolo potrebné vyšetrovanie alebo skúmanie opako-

vať pre to, že nedostatky neboli v určenej lehote odstránené.

(2) Náklady na povinné ničenie škodlivých živočíchov a na nevyhnutné opatrenia na zabránenie ich ďalšieho rozširovania znáša ten, na pozemku ktorého, alebo v budove ktorého, prípadne v zariadení ktorého sa škodlivé živočichy ničia; ak je pozemok, budova alebo zariadenie v užívaní iného, znáša náklady užívateľ.

(3) Náklady spojené so zriaďovaním a udržiavaním zariadení na vykonávanie ochranných opatrení pred zavlečením prenosných chorôb z cudziny (§ 39) uhrádzajú dopravné organizácie s výnimkou nákladov, ktoré znášajú zdravotnícke orgány v súvislosti s preventívnymi, diagnostickými, liečebnými a inými opatreniami, ktoré vykonávajú (napr. náklady na vybavenie zariadení zdravotníckymi prístrojmi a nástrojmi, na udržiavanie týchto prístrojov a nástrojov, na zásobovanie zdravotníckymi potrebami a osobné náklady na zdravotnícku prevádzku).

(4) Nákladmi na protiepidemické opatrenia sú aj sumy platené organizáciám za odborné úkony potrebné na vykonanie týchto opatrení.

§ 46

(1) Pracovníkom, ktorí sa so súhlasom orgánov hygienickej služby v dôsledku opatrení proti prenosným chorobám a v záujme ďalšieho výkonu práce na svojom pracovisku prechodne ubytujú mimo obce svojho trvalého bydliska, poskytuje organizácia náhrady výdavkov ako pri pracovnej ceste podľa osobitných predpisov.¹⁴⁾

(2) Čas, v ktorom osoba vylučujúca choroboplodné zárodky s výnimkou evidovaného bacilnosiča alebo práceschopný rekonvalescent po prenosnej chorobe prechodne nesmie vykonávať prácu, posudzuje sa ako prechodný zákaz výkonu povolania alebo činnosti (§ 32).

(3) O zabezpečení občanov v čase nariadenia karantény platia osobitné predpisy.¹⁵⁾

§ 47

Za vzorky odobraté na účely epidemiologického vyšetrovania sa náhrada neposkytuje.

§ 48

(1) V osobitných prípadoch sa môže zo štátnych prostriedkov poskytnúť príspevok¹⁶⁾ na úhradu nákladov uvedených v § 45, prípadne ak vznikla škoda vykonaním opatrení proti prenos-

¹³⁾ Vyhláška Ministerstva zdravotníctva č. 42/1966 Zb. o poskytovaní liečebno-preventívnej starostlivosti.

¹⁴⁾ Vyhláška Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 33/1984 Zb. o cestovných náhradách.

¹⁵⁾ Najmä zákon č. 54/1956 Zb. o nemocenskom poistení zamestnancov v znení neskorších predpisov a jeho vykonávacie predpisy, vyhláška č. 128/1975 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení, v znení neskorších predpisov, zákon č. 103/1964 Zb. o zabezpečení družstevných roľníkov v chorobe a o zabezpečení matky a dieťaťa v znení neskorších predpisov, zákon č. 32/1957 Zb. o nemocenskej starostlivosti v ozbrojených silách v znení neskorších predpisov.

¹⁶⁾ § 78 ods. 2 zákona č. 20/1966 Zb.

ným chorobám alebo výkonom pomoci poskytnutej na výzvu orgánov hygienickej služby na zdolanie alebo zamedzenie prenosnej choroby.

(2) Príspevok možno poskytnúť až do výšky vzniknutých nákladov alebo spôsobenej škody.

§ 49

Ak táto vyhláška v súvislosti s nákladmi, náhradou škody a príspevkami pri opatreniach proti prenosným chorobám zakladá podnet na výkon štátnej správy, ide o štátnu správu na úseku zdravotníctva, ktorá podľa osobitných predpisov spadá do pôsobnosti okresného národného výboru.

ŠTVRTÝ DIEL ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 50

Ustanovenia § 1 ods. 2, § 2, 3, 25, 33, 34, 47 až 49 platia aj pre prípady zahmyzenia šatovou všou a vlasovou všou, prípadne pre iné druhy zahmyzenia, ktoré určí hlavný hygienik.

§ 51

Zrušujú sa:

1. § 1 až 75 a § 77 a 78 vyhlášky ministerstiev zdravotníctva a spravodlivosti č. 46/1966 Zb. 1985.

o opatreniach proti prenosným chorobám a v prílohe uvedenej vyhlášky časť I písmeno A body 1 až 3, 6, 7, 9 až 15, 17, 19, 20, 22 až 35, 37, 38, 40, 44, 45, 47 až 50, 52, 54 až 56, 58, 65, 68 až 71, písmeno B a časť II,

2. vyhlášky ministerstiev zdravotníctva a spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky č. 21/1973 Zb., č. 20/1978 Zb. a č. 85/1980 Zb., ktorými sa mení a doplňuje vyhláška č. 46/1966 Zb. o opatreniach proti prenosným chorobám,

3. úprava Ministerstva zdravotníctva z 10. októbra 1967 č. HE—370.2—13.9.1967 o náhrade straty zárobku a vyšších nákladov vzniknutých osobám, ktoré nie sú v pracovnom pomere, prechodným ubytovaním mimo ich bydliska v dôsledku opatrení proti prenosným chorobám, registrovaná v číastke 41/1967 Zb., uverejnená vo Vestníku Ministerstva zdravotníctva pod č. 41/1967.

§ 52

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. januárom

Minister:

Prof. MUDr. Matejíček DrSc. v. r.

Príloha vyhlášky č. 103/1984 Sb.

VZOR

Vyhlasenie

Vyhlasujem, že okresný hygienik ani ošetrojúci lekár nenaradil dieťaťu
 bytom v
 ani jeho rodičom alebo iným osobám, ktoré s ním žijú v spoločnej domácnosti
 bytom v
 karanténne opatrenie (karanténu, zvýšený zdravotnícky dozor alebo lekársky dohľad) a že mi nie
 je ani známe, že v poslednom týždni prišlo toto dieťa alebo jeho rodičia alebo iné osoby, ktoré
 s ním žijú v spoločnej domácnosti, do styku s osobami, ktoré ochoreli na prenosnú chorobu.

Som si vedomý(á) právnych následkov, ktoré by ma postihli, keby toto moje vyhlásenie bolo nepravdivé, najmä som si vedomý(á) toho, že by som sa dopustil(a) priestupku podľa § 6 zákona č. 60/1961 Zb. o úlohách národných výborov pri zabezpečovaní socialistického poriadku, pokiaľ by nešlo o trestný čin.

v dňa

Čitateľný podpis a adresa

104

VYHLÁŠKA

Úřadu pro normalizaci a měření

ze dne 20. září 1984

o ověřování zbraní a kontrole střeliva pro civilní potřebu

Úřad pro normalizaci a měření stanoví podle § 60 odst. 2 písm. a) zákona č. 147/1983 Sb., o zbraních a střelivu a podle § 24 a 35 zákona č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví:

§ 1

Rozsah platnosti

(1) Tato vyhláška se vztahuje na ověřování zbraní a kontrolu střeliva, které je oprávněna provádět organizace pověřená Úřadem pro normalizaci a měření (dále jen „státní zkušebna“).¹⁾

(2) Ustanovení této vyhlášky se nevztahují:

a) na zbraně a střelivo

- prováděné československým celním územím,
- patřící cizincům, používají-li jich oprávněně při přechodném pobytu v Československu ke své osobní potřebě,
- dovezené pro účely výzkumu, vývoje a zkoušení;

b) na zbraně znehodnocené a zbraně, které byly odborně učiněny trvale nezpůsobilými ke střelbě;

c) na střelivo pro ruční plynové zbraně, které bylo dovezeno z ciziny, neobsahuje-li přídavný zdroj hnací energie (např. slož ve střele).

ČÁST PRVNÍ

Zbraně

§ 2

Základní ustanovení

(1) Za zbraně se pro účely této vyhlášky považují zbraně a jejich samostatně dodávané části:

a) ruční palné zbraně

- s hladkým vývrtem,
- s drážkovaným vývrtem,
- kulobrokové,
- nízkého ústového výkonu a zbraně pro jedno použití;

b) vložné hlavně a vložné nábojové komory;

c) balistické zbraně určené k zjišťování balistických hodnot, jako například tlaku, rozptylu a rychlosti střely;

d) poplašné, signální a narkotizační zbraně a ostatní expanzní přístroje, u nichž je zdrojem energie střelivina nebo nárazová slož (jateční, omračovací a vstřelovací přístroje, palné lisy apod.);

e) ruční plynové zbraně (vzduchovky, plynovky, větrovky), pokud mohou být pro uživatele nebezpečné (zbraně s přídavným zdrojem hnací energie, s nekontrolovatelnou kompresí plynu v tlakové nádobě apod.);

f) hlavní části zbraní, jimiž jsou hlavně a závěry a další samostatně dodávané části zbraní, kterými jsou hlavně, nábojové komory, jestliže nejsou součástí hlavně (např. revolverové válce), závěry a dnové šrouby;

g) historické zbraně a jejich napodobeniny.

(2) U zbraní a samostatně dodávaných částí zbraní (dále jen „zbraně“), s výjimkou historických zbraní, podléhá ověřování každý kus (kusové ověřování); zbraně smějí být uváděny do oběhu a používány ke střelbě jen tehdy, jsou-li označeny kusovou ověřovací značkou.

(3) Ustanovení odstavce 2 se nevztahuje na zbraně sestavené bez jakéhokoli přizpůsobení z již ověřených částí a na zbraně, jejichž typ byl ověřen (homologován) a byla mu přidělena homologační značka.

§ 3

Přihlašování a předkládání zbraní k ověřování

(1) Zbraně je jejich tuzemský výrobce povinen přihlásit státní zkušebně k ověřování a k označení příslušnou ověřovací značkou; jejich dovozce²⁾ je tak povinen učinit do 60 dnů po dovezení z ciziny. K ověřování se zbraně předkládají ve lhůtách stanovených státní zkušebnou.

(2) Pokud se zjistí, že zbraň není označena příslušnou ověřovací značkou, má povinnost podle odstavce 1:

¹⁾ Československá zkušebna zbraní a střeliva pro civilní potřebu.

²⁾ § 12 odst. 1 zákona č. 147/1983 Sb., o zbraních a střelivu.

- a) opravná, již byla taková zbraň svěřena k opravě;
- b) každý vlastník.

(3) Na žádost uživatele může být kusově ověřena a označena kusovou ověřovací značkou historická zbraň, má-li být použita ke střelbě,³⁾ splňuje-li požadavky a podmínky zkoušky a je-li žádost doporučena základní organizací Svazu pro spolupráci s armádou.

(4) Zbraně již označené ověřovací značkou jsou povinni přihlásit a předložit státní zkušebně k novému kusovému ověření:

- a) vlastníků zbraně na výzvu státní zkušebny. Návrh na výzvu může státní zkušebně předložit národní výbor, Sbor národní bezpečnosti, Svaz pro spolupráci s armádou a myslivecká organizace;
- b) vlastníků zbraně, má-li za to, že bezpečnost zbraně utrpěla používáním nebo jiným způsobem;
- c) opravná po provedení opravy, která mohla mít vliv na bezpečnost zbraně, popřípadě shledá-li, že na zbraní byla provedena nepřípustná úprava.

(5) Nové ověření zbraně může být rovněž uskutečněno na žádost vlastníka.

(6) Pokud odpadnou důvody pro nové kusové ověření zbraně, státní zkušebna ověření neprovádí. Tuto skutečnost je povinna vlastníkově zbraně nebo opravně oznámit.

§ 4

Opravy, které mohou mít vliv na bezpečnost zbraně, a nepřípustné úpravy

(1) Opravami, které mohou mít vliv na bezpečnost zbraně, jsou:

- a) výměna namáhané části, při které bylo uskutečněno přizpůsobení;
- b) oprava, při níž došlo k změně rozměrů důležitých z hlediska bezpečnosti zbraně;
- c) oprava, která může vyvolat sníženou odolnost zbraně vůči namáhání tlakem při výstřelu.

(2) V případě pochybnosti opravný o charakteru opravy zbraně je opravná povinna vyžádat si závazný posudek státní zkušebny.

(3) Nepřípustnými úpravami zbraní jsou:

- a) zhotovení vložkované nábojové komory brokové hlavně;
- b) zhotovení nesamonosných vložek nábojové komory kulové hlavně nebo nesamonosných vložných hlavních; nesamonosnými díly se rozumějí ty, jež nejsou schopny samy o sobě trvale snášet provozní tlak;
- c) přestavby, u nichž

- nová ráž zbraně namáhá závěr větší zpětnou silou a v jeho pevnosti přitom není dostatečná rezerva;
- nová ráž zbraně namáhá hlaveň vyšším tlakem a v její pevnosti přitom není dostatečná rezerva;
- vývrt hlavně neodpovídá svými rozměry nové ráži hlavně.

§ 5

Kusové ověřování zbraní

(1) Ve zkušebním protokole uvede státní zkušebna datum a pořadové číslo zkoušky, identifikační údaje o zbraní, povahu zkoušky a závady zjištěné na zbraní.

(2) Zbraň, která vyhověla požadavkům a podmínkám zkoušky, označí státní zkušebna kusovou ověřovací značkou a posledním dvojčíslím letopočtu provedení zkoušky.

(3) Výrobce je povinen opatřit zbraně předkládané k ověřování svým názvem nebo známkou, výrobním číslem a označením ráže použitelného střeliva, a to na každé hlavní, jde-li o hlavně rozdílné ráže. Každá broková hlaveň musí být navíc označena údajem o měřeném průměru vývrtu nebo normalizovanou značkou oceli; může být označena i údajem o své hmotnosti. Každá hlaveň určená výhradně pro použití černého prachu musí být, pokud státní zkušebna nestanoví jinak, označena tak, aby bylo nesporné, že jde o hlaveň určenou k použití černého prachu.

(4) Na zbraň předloženou jiným přihlašovatelem než výrobcem vyrazí státní zkušebna nezávisle na výsledku zkoušky také pořadové číslo zkoušky, a je-li to nutné, i označení ráže. U zbraní se sklopnými hlavními se navíc vyrazí na hlavní údaje o průměrech vývrtů a o hmotnosti hlavního svazku.

(5) Nevyhoví-li při ověřování nová dovezená zbraň, která může být předmětem reklamace organizace zahraničního obchodu, vrátí ji státní zkušebna bez označení podle odstavce 4.

§ 6

Zkoušky zbraní při kusovém ověřování

(1) Zkouška zbraně spočívá v její prohlídce před zkušební střelbou, ve zkušební střelbě a v prohlídce po zkušební střelbě. Státní zkušebna nesmí ověřit zbraň, u které shledá závady obsažené v požadavcích a podmínkách zkoušky nebo na které byla provedena nepřípustná úprava. Požadavky a podmínky zkoušky zbraní při kusovém ověřování jsou uvedeny v příloze II této vyhlášky.

(2) Přihlašovatel je povinen předložit zbraň ke zkoušce v takovém stavu, aby byla schopna bezpečné střelby, a s pažbou. Státní zkušebna mů-

³⁾ § 56 zákona č. 147/1983 Sb.

že v odůvodněných případech povolit tuzemskému výrobci předložení zbraně bez pažby. Jde-li o samostatnou hlavěň, je přihlašovatel povinen předložit závěr umožňující provedení zkoušky, nebo hlavěň, jde-li o samostatný závěr.

(3) Jiný přihlašovatel než výrobce je povinen u zbraně s kulovou hlavní dodat ke zkoušce státní zkušební zároveň se zbraní spotřební náboje, popřípadě nábojnice opatřené zápalkou a střely, a to v množství stanoveném státní zkušební.

(4) Na žádost přihlašovatele může být zkouška brokovnice nahrazena zkouškou s vyšším tlakem (vyšší zkouška).

§ 7

Závady zbraní při kusovém ověřování

(1) Zjistí-li se při zkoušce závady, jež lze opravit, vrátí státní zkušebna zbraň přihlašovatel, který je povinen dát závadu odstranit a do 6 měsíců znovu předložit zbraň státní zkušební ke zkouškám.

(2) Přihlašovatel, jemuž byla zbraň vrácena k opravě, ji nesmí používat, pokud nebyla opravena a označena příslušnou kusovou ověřovací značkou.

(3) Zjistí-li se při zkoušce neopravitelné závady, učiní státní zkušebna zbraň, s výjimkou historických zbraní, zbraní dovezených organizací zahraničního obchodu, pokud jsou nebo mohou být předmětem reklamace, před jejím vrácením přihlašovatel trvale nezpůsobilou ke střelbě. Má-li u zbraně s více hlavními jen některá z hlavní neopravitelnou závadu, navrhne státní zkušebna přihlašovatel odborné zaslepení vadné hlavní, které znemožní vložení náboje do hlavní. Nesouhlasí-li přihlašovatel s tímto návrhem, učiní státní zkušebna celý svazek hlavní trvale nezpůsobilým ke střelbě. Tyto své úkony oznamuje státní zkušebna příslušné okresní správě Sboru národní bezpečnosti nebo národnímu výboru.

(4) Neopravitelnými závadami jsou:

- hlavně a závěry prasklé a v nebezpečných místech zavařované;
- hlavně s místy porézními nebo necelými a hlavně celkově nebo místně zeslabené;
- hlavně deformované (s výjimkou drobných deformací připuštěných požadavky a podmínkami zkoušky);
- kulové hlavní s příliš zvětšeným vývrtem;
- nepřípustné úpravy podle § 4 odst. 3;
- jiné závažné závady, u nichž v zájmu bezpečnosti státní zkušebna rozhodne, že nemohou být odstraněny opravou.

§ 8

Homologace zbraní

(1) Homologace zbraní je ověřování shodnosti typu zbraně s požadavky a podmínkami homologační zkoušky, při kterém se vydává osvědčení o homologaci a homologační značka.

(2) Úřad pro normalizaci a měření (dále jen „Úřad“) oznámí, které druhy zbraní podléhají homologaci. Oznámení uveřejňuje Úřad ve Věstníku Úřadu pro normalizaci a měření.

(3) Na základě kladného výsledku homologační zkoušky provedené státní zkušební Úřad vystaví tuzemskému přihlašovatel homologační zkoušky osvědčení o homologaci. Přihlašovatel je povinen označovat každou zbraň, pro kterou bylo vydáno osvědčení o homologaci, homologační značkou a číslem osvědčení o homologaci. Zbraně smí být uváděny do oběhu a používány ke střelbě jen tehdy, jsou-li označeny homologační značkou.

(4) Státní zkušebna periodickými kontrolami zjišťuje, zda přihlašovatel dodržuje požadavky a podmínky homologační zkoušky.

(5) Zjistí-li se, že požadavky a podmínky nejsou dodrženy, odejme Úřad osvědčení o homologaci. Kopii osvědčení zasílá Úřad Stálé kanceláři,⁴⁾ kterou rovněž informuje o odejmutí tohoto osvědčení.

(6) Požadavky a podmínky homologační zkoušky zbraní, pokud nejsou upraveny touto vyhláškou, stanoví příslušná technická norma. Osvědčení o homologaci nesmí být vydáno na zbraň, která nevyhověla požadavkům a podmínkám zkoušky.

(7) Představuje-li některá série homologovaných zbraní nebezpečí pro uživatele a další osoby, rozhodne Úřad o stažení této série z oběhu, a to vždy na náklad domácího výrobce nebo dovozce.

(8) Zbraně nepodléhající homologaci může státní zkušebna homologovat jen na žádost jejich výrobce nebo dovozce.

ČÁST DRUHÁ

Střelivo

§ 9

Základní ustanovení

(1) Za střelivo se podle této vyhlášky považují náboje a nábojky pro ruční palné zbraně a pro expanzní přístroje, střelivo pro ruční plynové zbraně a jeho samostatně dodávané hlavní části. Hlavními částmi střeliva jsou zejména střely, nábojnice a zápalky.

(2) Za střelivo se podle této vyhlášky považuje i střelivina určená pro použití ve zbraních.

⁴⁾ Čl. 3 stanov Mezinárodní stálé komise pro zkoušky ručních palných zbraní zveřejněných vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 70/1975 Sb., o Úmluvě o vzájemném uznávání zkušebních značek ručních palných zbraní.

§ 10

Kontrola střeliva

(1) Střelivo smí být uváděno do oběhu a používáno, pouze je-li označeno příslušnou kontrolní značkou.

(2) Střelivo smí označit příslušnou kontrolní značkou oprávněný výrobce, oprávněný dovozce nebo státní zkušebna pouze za předpokladu, že střelivo vyhovělo typové kontrole a kontrolou jednotlivých výrobních dávek bylo zjištěno, že tyto dávky vyhovují požadavkům a podmínkám zkoušky.

(3) Typovou kontrolou zjišťuje státní zkušebna, zda střelivo jako typ splňuje požadavky a podmínky zkoušky. Výsledky kontroly se uvádějí v protokole o typové zkoušce.

(4) Pověření k označování střeliva kontrolní značkou uděluje organizaci Úřad za podmínky technického a personálního vybavení příslušné organizace k provedení kontrol jednotlivých výrobních dávek v souladu s požadavky a podmínkami zkoušky a za předpokladu kladného výsledku typové kontroly daného typu střeliva.

(5) Udělení (odnětí) pověření k označování střeliva kontrolní značkou oznamuje Úřad Stálé kanceláři.

(6) Dovozci, který hodlá dovézt střelivo neoznačené rovnocennou cizozemskou kontrolní značkou, může Úřad vydat pověření k označování střeliva kontrolní značkou za předpokladu, že dovozce prokáže, že na tomto střelivu byly provedeny kontroly výrobních dávek a tyto dávky vyhověly požadavkům a podmínkám zkoušky.

(7) Úřad odejme pověření k označování střeliva kontrolní značkou, jestliže státní zkušebna inspekční kontrolou zjistí, že střelivo nesplňuje požadavky a podmínky zkoušky, nebo se zjistí, že nejsou splněny podmínky a předpoklady pro udělení pověření.

§ 11

Zkouška střeliva

(1) Požadavky a podmínky zkoušky střeliva upravují příslušné technické normy.

(2) Vznikne-li pochybnost, že některé výrobní dávky střeliva uváděné do oběhu neodpovídají požadavkům a podmínkám zkoušky, Úřad nařídí státní zkušebně provedení doplňující zkoušky. Organizace, která tyto výrobní dávky vlastní, je povinna předložit vzorek střeliva z těchto výrobních dávek v množství požadovaném státní zkušebnou.

(3) Zjistí-li se doplňující zkouškou, že některé výrobní dávky neodpovídají požadavkům a podmínkám zkoušky střeliva, a není-li možné zjednat bez-

prostřední nápravu, Úřad rozhodne o tom, zda tyto výrobní dávky ponechá v oběhu, nebo je z oběhu stáhne, a to vždy na náklad domácího výrobce nebo dovozce.

(4) Jestliže bylo doplňující zkouškou zjištěno, že byly překročeny pouze přípustné hodnoty maximálního tlaku, Úřad může povolit vrácení stažených výrobních dávek znovu do oběhu s podmínkou jejich označení jako vysokovýkonného střeliva. Způsob označení musí být schválen státní zkušebnou. Takto označené střelivo se považuje za nový typ.

(5) Ohrožují-li některé výrobní dávky střeliva uživatele nebo další osoby, Úřad nařídí stažení těchto dávek z oběhu a učiní potřebná opatření k zajištění bezpečnosti uživatelů. O svém rozhodnutí bezprostředně informuje Stálou kancelář.

ČÁST TŘETÍ

Ustanovení společná, přechodná a závěrečná

§ 12

Osvobození

(1) Náboje do loveckých brokových zbraní, které pro vlastní potřebu zhotovily osoby oprávněné k tomu podle zvláštních předpisů,⁵⁾ nemusí být podrobeny typové kontrole ani označeny kontrolní značkou, byly-li zhotoveny z dílů, jež byly buď samostatně nebo v sestavě továrně vyrobeného náboje podrobeny s kladným výsledkem typové kontrole, anebo byly podle dřívějších předpisů schváleny, popřípadě jim byla udělena zkušební značka.

(2) Zkušební střelivo zhotovené pro potřebu státní zkušebny a pokusné spotřební střelivo nemusí být podrobeno typové kontrole a označeno kontrolní značkou.

(3) Podle této vyhlášky se neověřují a neoznačují příslušnou ověřovací značkou zbraně a nekontroluje se a neoznačuje kontrolní značkou střelivo:

a) zbraně, které byly dovezeny z ciziny a jsou označeny cizozemskými ověřovacími, homologačními a střelivo kontrolními značkami podle mezinárodních úmluv o vzájemném uznávání značek, uzavřených Československou socialistickou republikou,⁶⁾

b) zbraně, které byly dovezeny z ciziny a jsou označeny cizozemskými ověřovacími, homologačními a střelivo kontrolními značkami za podmínky vzájemnosti;⁶⁾ Úřad po projednání s federálním ministerstvem zahraničního obchodu stanoví, zda jsou tyto podmínky splněny.

(4) Ustanoveními odstavců 1 a 3 není dotčena povinnost předložit zbraně k novému ověření a střelivo k doplňující zkoušce.

⁵⁾ § 42 odst. 3 zákona č. 147/1983 Sb.

⁶⁾ Seznam cizozemských značek vede státní zkušebna.

§ 13

Označování zbraní a střeliva

(1) Tvary kusových ověřovacích, homologačních a kontrolních značek jsou uvedeny v příloze I.

(2) Veškeré označení zbraní a střeliva musí být viditelné a trvanlivé.

(3) Kusové ověřovací značky se vyrábějí na každou hlaveň a lůžko nebo dnový šroub, na rám nebo na důležité části závěru. U revolverů se kusové ověřovací značky vyrábějí na hlaveň, válec a rám. Jde-li o zbraň, jejichž nábojová komora není součástí hlavně, vyrábějí se kusové ověřovací značky na hlaveň, každou nábojovou komoru a na důležité části závěru.

(4) Není-li při novém ověření zbraně již místo pro ověřovací značku, státní zkušebna na zbraň vyrazí jen poslední dvojčíslí letopočtu a pořadové číslo zkoušky.

(5) Při novém ověřování se kusové ověřovací značky, jde-li o zbraň s více hlavními, vyrábějí na každou hlaveň pouze v případě, že nemůže dojít k poškození zbraně.

(6) Nevyhoví-li zbraň zkoušce při novém ověření, státní zkušebna přerazí přes dříve udělené československé nebo cizozemské ověřovací značky písmeno X.

(7) Historická zbraň umělecké hodnoty může být na žádost přihlašovatele označena jen na skrytých místech.

(8) Homologační značka se vyrábí na alespoň jednu podstatnou část zbraně.

(9) Kontrolní značka musí být umístěna na vnější straně nejmenšího spotřebitelského obalu střeliva.

(10) Výrobní, tovární nebo obchodní značky a ochranné známky na zbraních a střelivu a jejich samostatně dodávaných částech se nesmějí zaměnitelně podobat značkám uvedeným v příloze I této vyhlášky.

(11) Výrobce je povinen ponechat na hlavních, závěrech a válcích měkké místo pro vyražení kusové ověřovací značky a předepsaných údajů. Polohu a velikost tohoto místa musí předem projednat se státní zkušebnou.

§ 14

Ustanovení společná

(1) Státní zkušebna provádí v organizacích, které zbraně a střelivo vyrábějí, skladují, prodává-

jí, popřípadě též opravují, kontrolu zbraní podléhajících ověřování a střeliva podléhajících typové kontrole.

(2) Uživatelé zbraní a střeliva, zejména organizace Svazu pro spolupráci s armádou a organizace myslivecké, jsou povinni oznámit státní zkušebně všechny závažné závady zbraní a střeliva, které se při jejich používání vyskytují opakovaně.

§ 15

(1) Státní zkušebna určí, v jakém počtu a termínech musí být zbraně a střelivo předloženy ke zkouškám. Státní zkušebna rovněž stanoví místo zkoušky.

(2) Výrobce, popřípadě jiný přihlašovatel je povinen dát státní zkušebně k dispozici bezplatně své zařízení a střelivo potřebné k ověření zbraně, zajistit bezpečnost zkoušek a vypomoci při nich svými pracovníky, jestliže o to státní zkušebna požádá.

(3) Státní zkušebna udržuje sbírku zbraní a střeliva v rozsahu nezbytném k zajištění objektivní prováděných zkoušek.

(4) Výše úhrady za ověřování zbraní a kontrolu střeliva se určí podle ceníku. Není-li výše úhrady ceníkem stanovena, určí se na základě individuální kalkulace, při níž je možno použít i předem vypracovaného ceníku dílčích výkonů nebo předem vypracované sazby za zkušební hodinu.

§ 16

Přechodné ustanovení

Rozhodnutí o schválení nebo ověření výrobku a osvědčení vydaná státní zkušebnou před účinností této vyhlášky nejsou touto vyhláškou dotčena.

§ 17

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se vyhláška Úřadu pro normalizaci a měření č. 33/1968 Sb., o ověřování zbraní a schvalování střeliva pro civilní potřebu, ve znění vyhlášky č. 12/1970 Sb.

§ 18

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1984.

Předseda:

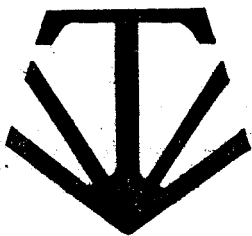
Ing. Hill CSc. v. r.

Příloha I

k vyhlášce Úřadu pro normalizaci a měření č. 104/1984 Sb., o ověřování zbraní a kontrole střeliva pro civilní potřebu

Způsob označování zbraní a střeliva

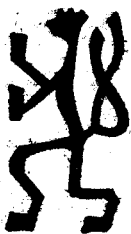
Jednotlivé druhy zbraní a střeliva se označují těmito značkami:

Č. 1 — kusová ověřovací značka pro signální, poplašné a nar-
kotizační zbraně a ostatní expanzní přístroje

Č. 2 — kontrolní značka pro střelivo do ručních plynových
zbraní

Č. 3 — kusová ověřovací značka pro předovky na černý prach

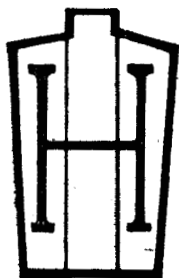
Č. 4 — kusová ověřovací značka pro zadovky s hladkým vý-
vrtem na bezdýmný prach

Č. 5 — kusová ověřovací značka brokovnic — vyšší zkouška

Č. 6 — kusová ověřovací značka pro zadovky s drážkovaným
vývrtem na bezdýmný prach

Č. 7 — homologační značka pro zbraně a expanzní přístroje

Č. 8 — kontrolní značka pro střelivo

Č. 9 — kontrolní značka pro střelivinu

Příloha II

k vyhlášce Úřadu pro normalizaci a měření č. 104/1984 Sb., o ověřování zbraní a kontrole střeliva pro civilní potřebu

Požadavky a podmínky zkoušky zbraní při kusovém ověřování

ODDÍL A

Ověřování nových zbraní z tuzemské výroby

I. Prohlídka zbraně před zkušební střelbou

Každá zbraň je při prohlídce před zkušební střelbou podrobena

a) celkové prohlídce, při které jsou odmítnuty zbraně rezivě a se stopami černicí nebo jiné lázně, zbraně s poškozenou pažbou a zbraně, jejichž označení neodpovídá ustanovení § 5 odst. 3 vyhlášky. Rovněž jsou odmítnuty zbraně, které mají:

- výrobní vady ve vývrtu a v nábojové komoře, jako jsou prohlubně, rysky, prolomeniny a jiné nesprávnosti viditelné pouhým okem,
- nedostatečně vyleštěný vývrt hlavně a povrch nábojové komory a tím ztěžují odhalení případných závad vzniklých zkušební střelbou; v případě pochybností se kontroluje dodržení přípustné drsnosti povrchu R_a , která smí být nanejvýš 1 mikrometr ve vývrtu hlavně a 1,8 mikrometru v nábojové komoře,
- ohnutou hlaveň nebo hlaveň s náznaky vydutí a jiných deformací,
- vměstky, praskliny, porézní nebo necelá a dodatečně zavařovaná místa na hlavních částech zbraně,
- nesprávně ustavené nebo spájené hlavně, háky a lišty,
- vady způsobené mechanickými a tepelnými výrobními operacemi, které mohou nepříznivě působit na pevnost a funkci zbraně,
- závěr nebo dnový šroub, jejichž konstrukce, dimenzování a materiál neodpovídá účelu zbraně;

b) kontrole rozměrů, při které jsou odmítnuty zbraně, jejichž důležité rozměry z hlediska bezpečnosti, uzamykací vůle a tloušťky stěn hlavně neodpovídají mezinárodně normovaným nebo doporučeným hodnotám. Rovněž jsou odmítnuty zbraně nabíjené ústím hlavně, jejichž průměr zátravky neodpovídá mezinárodně normovaným hodnotám. Mezinárodně normované a doporučené hodnoty a prostředky k jejich ověření se stanoví technickými normami;

c) kontrole funkce, při které jsou odmítnuty zbraně mající:

- nesprávnou funkci závěrového, spoušťového,

ho, bicího, pojistného, výstražného, zásobovacího a vytahovacího nebo vyhazovacího ústrojí (u zbraní nabíjených zezadu),

- nesprávnou funkci a chod revolverového válce,
- nesprávnou funkci zažehovacího ústrojí (u zbraní nabíjených ústím hlavně),
- sklon k samospuštění při nabíjení,
- příliš nízký odpor spouště (s výjimkou terčovských zbraní) neodpovídající předepsaným hodnotám,
- závady v provedení, opracování a chodu úderníku a zápalníku,
- nedostatečné držení kohoutu nebo podobného bicího prvku v jeho zachytu.

Předepsané hodnoty odporu spouště stanoví technické normy.

II. Zkušební střelba

1. Po prohlídce před zkušební střelbou se zbraně podrobí zkušební střelbě, která se provádí na úplně dohotovených zbraních před první střeleckou zkouškou. Za úplně hotové se též považují zbraně, na kterých bude ještě provedena rybnina nebo povrchová úprava černěním nebo jiným způsobem. Státní zkušebna stanoví zda bude ověřovat zbraň s povrchovou úpravou nebo bez této úpravy. Zbraně nabíjené ústím hlavně musí být vybavené zažehovacím ústrojím a jejich samostatně dodávané hlavně musejí mít zátravku a definitivní dnový šroub.

2. Zkušební náboje musejí svými tlaky, popřípadě energiemi střely odpovídat jak jmenovitými hodnotami, tak statistickými nerovnostmi mezinárodně stanoveným hodnotám. Zkušební náboje pro ověřování brokovnic musejí navíc splňovat stanovený průměr a hmotnost náplně broků obsažených v náboji. Zkušební náboje smějí být použity při teplotě ovzduší 15 až 25 °C. Provedení zkušebních nábojů a jejich tlaky, popřípadě energie jsou stanoveny technickými normami.

3. Tlaky zkušebních nábojů se měří buď tlakoměrnými válečky nebo elektromechanickými snímači při teplotě prachové náplně $(20 \pm 2) ^\circ\text{C}$. Je-li místo hodnoty tlaku udána energie střely, měří se při téže teplotě ústová rychlost střely, z níž se vypočte ústová energie. Vlastnosti a rozměry tlakoměrných válečků a elektromechanických snímačů (včetně vlastností měřících souprav), jakož i metodika měření, způ-

sob kalibrování a vyhodnocování výsledků měření jsou stanoveny technickými normami.

4. Použité tlakoměrné hlavě musejí svými rozměry, konstrukcí a vlastnostmi odpovídat mezinárodním požadavkům, které jsou stanoveny technickými normami.

5. Jednotlivé druhy zbraní a jejich samostatně dodávané hlavní části se podrobí střelbě zkušebními náboji takto:

a) Zbraně s hladkým vývrtem nabíjené zezadu a určené na brokové náboje se zkoušejí dvěma výstřely na hlavě, které dávají předepsané tlaky (nebo tlaky vyšší) na předepsaných místech. Pro ověření funkce opakovací nebo samonabíjecí zbraně se navíc vystřelí nejméně jeden spotřební náboj z každé hlavě. Předepsané tlaky v MPa (rozumí se střední hodnota maximálního tlaku zjišťovaná tlakoměrnými válečky) a předepsaná místa jsou:

R á ž	Tlak na tlakoměru v MPa č.			
	1.	2.	1.	2.
	při zkoušce			
	běžné		vyšší	
12 a větší	85	50	120	50
18	90	50	120	50
20 a menší	95	50	120	50

Poznámka:

Tlakoměrem č. 1 se rozumí měřicí místo vzdálené 17 až 32 mm od dna lůžka závěru. Tlakoměrem č. 2 se rozumí měřicí místo vzdálené (162 ± 2) mm od tohoto dna.

Vyšší zkouška se uplatní, jestliže mají být ve zkoušené zbraní použity spotřební náboje, jejichž střední hodnota maximálního tlaku převyší při měření tlakoměrnými válečky:

65 MPa u ráže 12 a větší,

68 MPa u ráže 18,

72 MPa u ráže 20 a menší.

b) Zbraně s drážkovaným vývrtem (kulovnice, malorážky, pistole a revolvery) nabíjené zezadu se zkoušejí zkušebními náboji, které dávají na předepsaných místech předepsané tlaky (nebo tlaky vyšší) a nejméně jedním spotřebním nábojem na nábojovou komoru pro ověření funkce opakovací nebo samonabíjecí zbraně. Zkušební náboje vyvíjejí maximální tlak, jehož střední hodnota je nejméně o 30 % vyšší, než je přípustná střední hodnota maximálního tlaku spotřebního náboje dané ráže.

Počet zkušebních nábojů je:

— 2 náboje na každou hlavě u dlouhých zbraní s provozním tlakem 180 MPa a více,

— 1 náboj na každou hlavě u dlouhých zbraní s provozním tlakem menším než 180 MPa,

— 2 náboje na každou hlavě u pistolí bez ohledu na výši jejich provozního tlaku,

— 1 náboj na každou nábojovou komoru, jestliže je od hlavě oddělena (např. u revolverů), bez ohledu na velikost provozního tlaku.

Hodnotami provozních tlaků se rozumí střední hodnoty maximálních tlaků zjišťované tlakoměrnými válečky. Předepsaná místa se stanovují technickými normami.

c) Expanzní přístroje a zbraně, u nichž je tlak spotřebního střeliva nahrazen ústovou energií střely, se zkoušejí dvěma výstřely zkušebního střeliva z každé hlavě nebo nábojové komory, je-li od hlavě oddělena. Zkušební střelivo musí vyvíjet nejméně o 10 % větší hodnotu ústové energie, než je přípustná střední hodnota energie spotřebního střeliva dané ráže. Funkce se ověřuje nejméně jedním výstřelem spotřebního střeliva z každé hlavě nebo nábojové komory.

d) Napodobeniny historických zbraní určených výhradně jen na černý prach se zkoušejí dvěma výstřely se zkušební náplní na každou hlavě, je-li nábojová komora součástí hlavě, a nejméně jedním výstřelem se zkušební náplní na každou nábojovou komoru, je-li tato od hlavě oddělena (např. u revolverů).

Zkušební náplně jsou tvořeny střelou a prachem v množství předepsaném technickou normou pro danou ráž a druh zbraně. Historické zbraně nabíjené ústím hlavě, určené výhradně jen na černý prach a vybavené pro každou hlavě buď perkusním zámkem s komínkem (pistonem) na čepičkovou zápalku nebo křesadlovým zámkem francouzského typu, se zkoušejí dvěma výstřely se sníženou zkušební náplní černého prachu na každou hlavě; zkušební náplň je předepsána technickou normou.

e) Kulobrokové zbraně se zkoušejí tak, že se každá hlavě podrobí odpovídajícímu počtu výstřelů zkušebních, popřípadě spotřebních nábojů.

f) Balistické zbraně se zkoušejí jako jim odpovídající druh zbraně; přitom se přihlíží k tomu, že zkušební náboje pro ověřování zbraní mohou být v balistických zbraních používány jako náboje spotřební.

- g) Výměnné hlavně, vložné hlavně a vložné nábojové komory se zkoušejí pomocí svého vlastního závěru způsobem, který odpovídá danému druhu zbraně (nevztahuje se na vložné hlavně a vložné nábojové komory, homologované jako typ).
- h) Samostatně dodávané hlavně, nábojové komory, jestliže nejsou součástí hlavně (např. revolverové válce), závěry a dnové šrouby se zkoušejí jako jim odpovídající druh zbraně. Je-li závěr určen pro více různých ráží, zkouší se nejvíce namáhajícími zkušebními náboji; kritériem namáhání je zde síla působící na závěr.
- i) Plynové zbraně se zkoušejí tlakem o 30 % vyšším, než je nejvyšší tlak provozní; měřítkem zvýšení tlaku může též být zvýšení ústové energie střely o 10 %.
6. Zkušební střelba se provádějí pomocí lafet, které bezpečně chrání obsluhu a v nichž jsou zbraně upnuty tak, aby to co nejvíce odpovídalo podmínkám jejich použití; u krátkých zbraní se připouští střelba s ochrannou rukavicí. Zkušební střelba se koná u vícehlavňových zbraní postupně, to je hlaveň po hlaveň.
7. Vznikne-li podezření na snížení tlaku zkušební náboje, např. únikem plynů, státní zkušebna uskuteční doplňkovou střelbu nad rámec předepsaného počtu zkušebních výstřelů.
8. V případě pochybnosti o pevnosti zbraně podrobené zkušební střelbě nebo při pochybnostech o existenci poškození nebo jiné vady zbraně anebo v případě výskytu závady na nábojnici zkušební náboje státní zkušebna rovněž uskuteční doplňkovou střelbu zkušebními náboji.
9. Vznikne-li předpoklad vadné funkce zkoušené zbraně, státní zkušebna provede ověření funkce doplňkovou střelbou spotřebními náboji.
10. Nevyhovuje-li zbraň požadavku dostatečně vyleštěného vývrtu a povrchu nábojové komory a výrobce zjištěné vady neodstraní, státní zkušebna uskuteční zkušební střelbu s trojnásobným počtem zkušebních výstřelů.

III. Prohlídka po zkušební střelbě

Při prohlídce po zkušební střelbě jsou odmítnuty zbraně zkušební střelbou viditelně poškozené a zbraně, které vykazaly některou z těchto závad:

- selhání vinou zbraně,
- nežádoucí výstřel při nabíjení zbraně,
- nežádoucí výstřel více nábojů (jak zkušebních, tak spotřebních) najednou,
- obtížné vytažení nábojnice (jak zkušební, tak spotřebního náboje) z nábojové komory,
- proražení zápalky (jak zkušební, tak spotřebního náboje) vinou zbraně,
- jakákoliv deformace hlavně a nábojové komory, která by mohla snížit bezpečnost zbraně,
- jakékoliv roztažení hlavně včetně vlnovitého v nejslabších místech hlavně,
- porušení spojení háků a lišt,
- zvětšení uzamykací vůle nad dovolenou mez,
- poškození nebo deformace důležitých částí závěru nebo dnového šroubu,
- trhliny vně i uvnitř hlavně a nábojové komory a na důležitých částech závěru,
- trhliny vně hlavně a dnového šroubu u zbraní nabíjených ústím hlavně,
- zřejmá porucha ve funkci zbraně anebo nespolehlivá funkce zbraně,
- oddělení komínku (pistonu) nebo jiné části zažehovacího ústrojí u zbraní nabíjených ústím hlavně.

ODDÍL B

Ověřování zbraní z dovozu

Zbraně dovezené z ciziny, jejichž ověřovací značky nejsou v Československé socialistické republice uznávány, se ověřují podle oddílu A této přílohy s tím rozdílem, že se u zbraní se sklopnými hlavními:

- a) měří délka hlavní s přesností na 1 mm,
- b) měří průměr vývrtu brokové hlavně s přesností na 0,1 mm a průměr vývrtu kulové hlavně s přesností na 0,01 mm,
- c) váží hlavně bez předpažbí s přesností na 1 g,
- d) zjišťuje zkouškou tvrdosti pevnost materiálu hlavní a z této zkoušky se stanoví, zda je tloušťka hlavně vyhovující, pokud státní zkušebna není pevnost materiálu známá jinak.

ODDÍL C

Nové ověřování zbraní.

Nové ověřování zbraní (§ 3 odst. 4 vyhlášky) se provádí stejně jako ověřování zbraní z dovozu (oddíl B této přílohy).

Státní zkušebna však může tolerovat:

- a) menší poškození pažby,
- b) slabou korozi vně i uvnitř zbraně,
- c) malé přestoupení rozměrů vývrtů a nábojové komory v rozsahu zkušebních směrnic státní zkušebny,
- d) spáru mezi čelem hlavní a čelem závěru u zbraní se sklopnými hlavními 0,1 mm a větší, nesmí však dostoupit hodnoty 0,2 mm,
- e) nepatrné deformace v horní třetině brokové hlavně při jejím ústí,
- f) menší prohnutí hlavní,
- g) proražení zápalky zkušební náboje, nedojde-li k proražení zápalky spotřebního náboje.

105

Redakční sdělení

o opravě tiskových chyb

1. ve vyhlášce ministerstva školství České socialistické republiky č. 83/1984 Sb., o poskytování stipendií a příspěvků studentům vysokých škol, v českém vydání,
2. ve vyhlášce Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky č. 87/1984 Sb. o poskytování stipendií a příspěvků študentom vysokých škôl, ve slovenském vydání, a
3. ve vyhlášce Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky, ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška č. 125/1979 Zb. o školách v prírode, v českém a slovenském vydání

1. Text poznámky 24 v závorce má správně znít: „[příloha k usnesení předsednictva vlády ČSSR č. 162/1983).“.

2. V úvodní větě § 18 chybí řádek. Věta má správně znít:

„Povinnost vrátit stipendia a příspěvky podle doho-

dy uzavretej so študentom podľa § 18 ods. 2 zaniká úplne, ak s ním organizácia odmietla uzavrieť pracovný pomer alebo ak sa pracovný pomer skončil“.

3. Úvodní věta čl. I má správně znít:

„Vyhláška Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky č. 125/1979 Zb. o školách v prírode sa mení a dopĺňa takto:“.

Redakce

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ**Federální ministerstvo dopravy**

vydalo v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady (orgány) podle § 67 odst. 1 zákona č. 47/1956 Sb., o civilním letectví (letecký zákon), ve znění vyhlášeném pod č. 127/1976 Sb. **výnos ze dne 10. května 1984 č. j. 10.755/1984—020, kterým se vydává Předpis L7 Značky státní příslušnosti a rejstříkové značky letadel.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1985 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor civilního letectví) a u Státní letecké inspekce v Praze.

Zrušuje se výnos federálního ministerstva dopravy ze dne 30. června 1972 č. j. 17 737/72—20, kterým se vydává předpis L—7 o značkách státní příslušnosti a rejstříkových značkách letadel, reg. v částce 29/1972 Sb.

Distribucí předpisu je pověřeno Řízení letového provozu, letecká informační služba — letiště Praha-Ruzyně, PSC 160 08.

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků železnic **výnos ze dne 29. června 1984 č. 16.343/1984—03 o opatření ke zvýšení hmotné zainteresovanosti lékařů na práci ve vybraných železničních zdravotnických zařízeních v Severočeském kraji a železniční lékařské stanici Sokolov.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. července 1984 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor práce a mezd) a u organizací, na které se vztahuje.

Federální ministerstvo hutnictví a těžkého strojírenství

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v souladu s bodem III/2 usnesení předsednictva vlády ČSSR č. 226/1983, o stavu výstavby prvních bloků jaderných elektráren V-2 Jaslovské Bohunice a Dukovany a o řešení racionalizace postupu při plánování, řízení, přípravě a realizaci výstavby jaderných elektráren v ČSSR, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ústředním výborem Odborového svazu pracovníků kovoprůmyslu a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků hornictví a energetiky **výnos č. 1/1984 ze dne 3. července 1984 č. j. 033/542/84, kterým se doplňuje výnos č. 4/1980 o poskytování náborových příspěvků dělníkům vybraných povolání získaným nábořem prováděným organizacemi (volným nábořem), ve znění výnosu č. 2/1983.**

Podle výnosu se postupuje od 1. června 1984; výnos bude publikován ve Zpravodaji federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství č. 1/1984 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu hutnictví a těžkého strojírenství, generálních ředitelství VHI resortu hutnictví a těžkého strojírenství a v organizacích cit. ministerstvem přímo řízených.

Federální statistický úřad

vydal v součinnosti s Českým statistickým úřadem a Slovenským statistickým úřadem podle § 35 odst. 2 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, opravu:

1. Směrnice čs. statistiky k vyplňování registračního listu stavby „Iv RS 3—50, změnového registračního listu Stavby Iv RS 3a—50 a seznamu registračních čísel staveb Iv RS 1—24.“

Směrnice čs. statistiky k vyplňování registračního listu stavby Iv RS 3—50 a změnového registračního listu stavby Iv RS 3a—50 (č. Vlk 2020/83 z 15. 11. 1982), platné od 1. 1. 1983 a

uveřejněné ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů částka 12—13/1982, pozbývají platnosti dnem 31. 3. 1984.

Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem 1. 4. 1984.

2. Směrnice k jednorázovému výběrovému statistickému šetření o mzdách pracovníků za červen 1984 pro vykazující jednotky. (č. Vk 2633/84 ze dne 22. 2. 1984)

Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem schválení.

Federální statistický úřad

vydal v součinnosti s Českým statistickým úřadem a Slovenským statistickým úřadem podle § 35 odst. 2 ve spojení s § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací,

1. výnos ze dne 6. 7. 1984 (č. Vk 2766/84), kterým se mění a doplňují směrnice „23/2 Ceny VC“. Podle těchto směrnic se rozšiřují „Zásady a postup navrhování záměn reprezentantů“.

Tento výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1985 a byl publikován pod poř. č. 14 v části 7—8/1984 Zpravodaje ústředních statistických orgánů. Je možno do něj nahlédnout u všech orgánů státní statistiky;

2. výnos ze dne 12. 7. 1984 (č. Vk 2759/85), kterým se mění a doplňují směrnice „7 Stav“.

V návaznosti na usnesení vlády ČSSR č. 120 z 10. května 1984 o zprogresivnění úkolů státního plánu na rok 1984, jeho nezbytných úpravách a upřesnění úkolů pětiletky k přípravě plánu na rok 1985, se mění a doplňují směrnice k státním statistickým výkazům „7 Stav“ za úsek stavebnictví, platné od 1. 1. 1984 a schválené dne 14. 6. 1983 pod č. Vk 2359/84 a vydané v edici Směrnice a pokyny čs. statistiky.

Tento výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1985 a byl publikován pod č. 15 v části 7—8/1984 Zpravodaje ústředních statistických orgánů. Je možno do něj nahlédnout u všech orgánů státní statistiky;

3. výnos ze dne 12. 7. 1984 (č. Vk 2770/85), kterým se mění a doplňují směrnice „5 Iv“.

Z důvodu úpravy metodických pokynů Státní plánovací komise, vydaných na základě usnesení vlády ČSSR č. 120 ze dne 10. 5. 1984 ke zprogresivnění státního plánu 1984, k jeho nezbytným úpravám a k upřesnění úkolů pětiletky přípravou plánu na rok 1985, se mění a doplňují směrnice k státním statistickým výkazům pro vykazující jednotky „5 Iv“ za úsek investiční výstavba, platné od 1. ledna 1984 a schválené dne 14. 6. 1983 pod č. Vk 2358/84.

Tento výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1985 a byl publikován pod poř. č. 16 v části 7—8/1984 Zpravodaje ústředních statistických orgánů. Je možno do něj nahlédnout u všech orgánů státní statistiky;

4. Směrnice k státním statistickým výkazům za úsek Ceny dodávek do zemědělství pro vykazující jednotky „23/5 R Ceny D—Zem“

Ustanovení těchto směrnic jsou závazná pro sestavování a předkládání státních statistických výkazů na úseku cen dodávek do zemědělství vybranými organizacemi, které prodávají výrobky nebo poskytují práce výrobní povahy a výkony socialistickým zemědělským organizacím.

Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1985.